

Landbruks- og matdepartementet
Postboks 8007 Dep
0030 Oslo

Oslo, 12. juli 2011

Høringsuttalelse – forskrift om erstatning ved klimabetingede skader i plante- og honningproduksjon

Det vises til høringsbrev av 15.04.11.

Det vises også til høringsbrev av 15.04. fra Statens landbruksforvaltning (SLF), angående forskrift om satser for og beregning av erstatning ved klimabetingede skader i plante- og honningproduksjon. Vi avgir egen uttalelse til SLF ang denne, men våre kommentarer til utregning av standardiserte erstatningssatser for grønnsaker, mv (§ 17 i SLFs forslag til forskrift) tas også med i denne høringsuttalelsen.

Vi har følgende kommentarer ang forslaget til forskrift:

1. Partene i jordbruksoppgjøret sluttet seg i 2010 til de anbefalinger som Statens landbruksforvaltning kom med angående ny modell for erstatningsberegning ved klimaskader i plante- og honningproduksjon. Det innebærer at det er ”gjennomsnittsmodellen” som skal nyttes – dvs beregning etter samme prinsipper som før, men beregningene blir mer oversiktlige og kontrollerbare for søkerne.

Norsk Gartnerforbund er fornøyd med at utregningene blir mer enklere og kontrollerbare - men det skal fortsatt nyttes vekstgrupper i utregningene - og derfor vil ordningen etter vårt syn fortsatt ha klar skjevhet mht erstatningsutmåling:

En kultur innen vekstgruppe grønnsaker med stort tap vil kunne få null erstatning dersom en kultur (kulturer) i samme vekstgruppe har lite tap. Men dersom kulturen med lite tap faller i en annen vekstgruppe (f eks poteter el. frukt/bær), så vil grønnsakkulturen med stort tap oppnå full erstatning. Ordningen med vekstgrupper kan således gi uforholdsmessige forskjeller i erstatning mellom produsenter som totalt sett har ganske like tap, men ulik fordeling av produksjonene på vekstgrupper.

Norsk Gartnerforbund vil derfor peke på at erstatning pr vekst burde vært fullt utredet i SLFs utredninger til avtalepartene. (Dette alternativet ble ikke utredet).

Vi vil også bemerke at i SLFs utredning – ved vurdering av om planteskoledrift og blomster på friland burde omfattes av ordningen – ble det lagt til grunn at disse produksjonene ikke omfattes av produksjonstilskudd i jordbruket. Men som kjent gis det produksjonstilskudd til både planteskole og blomster på friland - og etter vårt syn ble dermed avtalepartenes vedtak om å ikke innlemme disse produksjonene tatt på sviktende grunnlag. Spørsmålet om ordningen skal omfatte planteskole og frilandsblomster bør derfor utredes på nytt.

NGF Servicekontor

Postadresse: Schweigaardsgt. 34 F 0191 OSLO	Telefon: 23 15 93 50 Faks: 23 15 93 51	E-post: ngf@gartnerforbundet.no Internett: www.gartnerforbundet.no	Organisasjonsnr.: NO 970 168 508 MVA Fokus Bank: 8101 06 01347	IBAN: NO15 8101 0601 347 BIC/SWIFT: DABANO22
--	---	---	---	---

2. Til enkelte paragrafer i forslaget:

Ang § 6: Her angis at erstatning under 5000 og over 500.000 kr ikke utbetales.

Vi mener dette "taket" på 500.000 må heves til 750.000 kr. I forbindelse med store flomskader m.v. i 2007 ble maksimalbeløpet for erstatningsutbetaling midlertidig økt til 750.000. Dette viser at det er behov for et større maksimalbeløp enn 500.000.

Ang § 11: Her angis at Statens landbruksforvaltning i særlige tilfeller kan dispensere fra forskriftens §§ 2 og 5. Vi mener denne adgangen til dispensasjon bør være mer generell – i alle fall bør det her fastlegges at det også kan gis dispensasjon fra 6, angående maksimalbeløpet for erstatning.

Det heter også at Statens landbruksforvaltning (SLF) gir nærmere regler for utmåling av erstatning og tilskudd. Vi vil bemerke at det i disse reglene (forskrift m.v. som fastsettes av SLF) bør gå klart fram hvordan erstatningssatsene m.v. skal fastsettes. Utregning av satser må skje på en måte som gir likhet i erstatning for alle produksjoner, i forhold til reelt tap.

Vi avgir egen uttalelse til SLF om dette, men vil peke på også overfor Landbruks- og matdepartementet at erstatningssatsene for f eks grønnsaker bør justeres hvert år - ut i fra prisutviklingen i markedet. Dermed kan det være spørsmål om det er hensiktsmessig at satsene tas inn i selve forskriften.

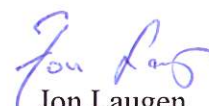
Videre må det for grønnsaker m.v. lages egne satser for henholdsvis leveranse til friskkonsum og til industri. Med at det lages fellessatser, kan satsen for en kultur bli forholdsvis lav sammenlignet med friskmarkedsprisen. Andelen av leveranse til industri er varierende fra kultur til kultur, og avhengig av industriandelen oppstår det "forskjellsbehandling" i satsberegningen for ulike kulturer. Satsen blir lav i forhold til friskmarkedspris for kulturer med stor industriandel, og i teorien identisk med friskmarkedspris når det ikke er noen industriproduksjon.

Vi mener det er viktig at erstatning gis etter regler som slår likt ut for alle kulturer i forhold til reelt tap. Slik som satsene for grønnsaker er beregnet i vedlagt notat fra NILF, vil erstatningen for produksjon til friskmarkedet bli ulik fra kultur til kultur, avhengig av hvor mye som totalt sett leveres til industri. For enkelte kulturer oppstår det dermed en ekstra egenrisikodel.

Det bør være nokså enkelt å fastlegge om det dreier seg om leveranse til friskkonsum eller (og/eller) til industri i hvert enkelt skadetilfelle

Med hilsen

Katrine Røed Meberg
generalsekretær

Jon Laugen
konsulent